

O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku

aneb Princ a Večernice

V roce 1845 pohádku o princí Silomilovi a jeho sestřích (jejichž jména neprozradila) sepsala spisovatelka Božena Němcová, v roce 1847 ji vydala v knížce *Národní báchorky a pověsti*. Mnohem později, v roce 1978, natočil na stejný námět režisér Václav Vorlíček film *Princ a Večernice*. Krále hrál Vladimír Menšík, Večernici Libuše Šafránková, prince Veleny Juraj Ďurdiak, Mrakomora Radoslav Brzobohatý, tři princezny – Helenku, Elenku a Lenku Julie Jurištová, Zlata Adamovská a Ivana Andrllová, Větrníka Oldřich Táborský, Měsíčníka Alexej Okuněv, Slunečníka Petr Svoboda.

Král s královnou měli čtyři děti. Syn Velen byl nejstarší, a pak tři dcery. Jak možná víte, králové mívají plno státnických povinností, které je často odvádějí do světa. A na těch cestách je doprovázejí manželky. Na tom se nic nezměnilo ani dnes. A tak královští rodiče museli jednou odcestovat, a i když jejich děti byly už dospělé, stejně o ně měli obavy.

Rodiče Velenovi přikázali, aby, zatímco budou pryč, se staral nejen o zámek, ale aby také dohlížel na své sestry. Věděli, proč to říkají, jejich děti totiž byly stejné jako všechny děti, a když zůstaly bez dozoru, byly jako utržené ze řetězu a pěkně vyváděly.

Princovi se velmi zalíbilo, že si může zahrát na krále, a tak hned dal svým sestrám příkazy:

„Takže, milé slečny, konec radovánek, teď mě budete poslouchat na slovo!“

Ovšem sestry se mu vysmály:

„Na to zapomeň, těšíme se, že si užijeme nějaký čas bez příkazů a povinností!“

Ale princ nechtěl ustoupit a sestrám pohrozil, že když ho nebudou respektovat jako hlavu rodiny a vlastně i dočasnou hlavu státu, tak je zamkne do jejich pokojů a uloží jim domácí vězení.

Sestry to považovaly za výborný vtíp, rozesmály se a rozeběhly se každá na jinou stranu a na svého bratra jedna přes druhou volaly:

JSEM PRUŽNÝ
JAKO TYGR
A BYSTRÝ
JAKO RYS!

Princ
Velen

„To by sis nás musel nejdřív chytit!“

Princ se o to opravdu snažil, nejdřív vyběhl za jednou sestrou, pak za druhou, nakonec za třetí. Ovšem nedohonil žádnou, a ještě se tím běháním pěkně unavil. Večer byl úplně schvácený, a sotva se setmělo, šel si lehnout. Tak vyčerpaný už dlouho nebyl, a navíc měl vztek, že se vůbec nedostal k státnickým povinnostem, které měl vykonávat za svého otce.

„Tři ženské na krku, to je opravdu hodně. Rád ti pomohu a s tou nejstarší se ožením,“ ozvalo se náhle z otevřeného okna.

Princ se lekl, ale zaposlouchal se.

„A kdo jsi?“

„Jsem Slunečník, král Slunce, a tvoje nejstarší sestra by se se mnou měla velice dobře a už se mi dlouho líbí,“ řekl mladý muž v elegantním zlatém plášti, který se přehoupl přes okenní parapet do princova pokoje.

„Myslíš, že tě bude chtít?“ zaváhal princ Velen, protože moc dobře věděl, že jeho sestry se hned tak s něčím nespokojí.

Ale byl mužem činu, a tak se hned za sestrou vypravil a přivedl ji. Ani se jí na nic nemusel ptát. Jeho sestra byla návštěvníkem naprosto okouzlená, a když ji požádal o ruku, přikývla ještě dřív, než stačil otázku dokončit.

Ráno princ všechno vyprávěl zbylým dvěma sestrám a měl velké výčitky svědomí, když začaly usedavě plakat. Celý den pak přemýšlel, jestli se neunáhlil, když poslal sestru neznámo kam a s někým, koho viděl poprvé v životě. Ale večer se poněkud uklidnil, když za ním přišla prostřední sestra a nenápadně mu pošeptala:

„Jestli k tobě zase přijde nějaký ženich, tak na mě nezapomeň!“

Princ se musel v duchu smát. Taková je tedy pravda! Jeho sestry svoji nejstarší nelitovaly, ony jí tak trochu záviděly!

Když pak večer přišel do svého pokoje, někdo zaklepal na okno, dřív než za sebou stačil zavřít dveře. Rychle běžel okno otevřít a musel uznat, že ten chlapík celý ve stříbrném je snad ještě hezčí, než byl ten včerejší.

„Jsem Měsíčník, král Měsíce,“ představil se návštěvník, „a rád bych se oženil s tvou prostřední sestrou.“

Princ zbytečně neváhal, pro sestru hned doběhl a situace se opakovala. Jiskra mezi nimi okamžitě přeskočila a do temné noci odcházel velmi šťastný pár.

Nejmladší princezna už se ráno ani nenamáhala předstírat smutek. Okamžitě na bratra spustila:

„Teď jenom doufám, že budu mít stejné štěstí jako sestry a taky pro mne přijde pěkný ženich.“

I princ doufal, protože si nedovedl představit, jak by se sestrou vyšel, kdyby ona jediná zůstala doma.

A jak se ukázalo, ani třetí nastávající švagr ho nenechal dlouho čekat. Jen co princ vešel do svého pokoje, už se dožadovat vstupu rozevlátý usměvavý mladý muž s bohatou hřívou vlasů:

„Jsem Větrník, král všech větrů, a rád bych se oženil s tvou nejmladší sestrou.“

Princ okamžitě běžel pro poslední sestru a ta do jeho pokoje nedočkavě utíkala. I jí se ženich moc líbil a okamžitě mu skočila do náruče. Větrník ji popadl a hned se oba začali s princem loučit.

Tu noc princ Velen spal, jako když ho do vody hodí. Měl dobrý pocit, že se o sestry postaral, jak nejlépe mohl. Ovšem ráno, když se vrátili královští rodiče z cest, velmi se na svého syna zlobili, když jim